

4-F: la veu femenina

Demà, dimecres 4 de febrer, farà nou anys de l'anomenat cas 4-F. La projecció del documental *Ciutat morta* al canal 33 representa un punt d'inflexió perquè es passa del silenci mediàtic al ressò mediàtic. Des d'aleshores el cas ha tingut un protagonisme destacat en ràdios, televisions i premsa escrita. La irrupció del cas 4-F en tertúlies, programes i articles ha intercalat el diàleg, l'atac, el respecte, la crispació, el reconeixement i la crítica. De tots els punts de vista exposats, defensats i argumentats contrasta el discurs d'aquelles persones que porten anys de seguiment i activisme amb l'atreuiment d'altres que fan judicis de valor des del desconeixement (o desinterès) de la cadena de fets ocorreguts des del 2006.

Entre totes aquestes veus destaca el so humà, digne i valent de les paraules de Mariana Huidobro, la mare de Rodrigo Lanza, un dels cinc condemnats. La veu d'una dona que va iniciar, fa nou anys, un llarg camí per reclamar el respecte dels drets humans i la presumpció d'innocència. La perseverança ha estat una constant d'aquest camí recorregut durant anys, al llarg del qual la Mariana ha llegit els milers de pàgines de la instrucció, s'ha entrevistat amb tothom qui l'ha volgut rebre i ha portat a terme una vaga de fam, entre moltes altres accions. La seva lluita no té enemics. La Mariana ha fet tot el que ha estat al seu abast per de-

nunciar les irregularitats del cas amb l'únic objectiu d'aconseguir la garantia institucional necessària per exercir el dret a mostrar la innocència del seu fill. La seva és una lluita sense enemic, la seva és una lluita humana, digna i valenta.

És una lluita humana perquè parteix del patiment de totes les persones que, d'una banda o altra, han estat víctimes d'aquells fets. La sensibilitat i empatia ressonen en les seves paraules, mentre que habitualment són absents en les altres veus en discòrdia. La capacitat d'humanitzar allò que afecta a un mateix acostuma a estar devaluada en les dinàmiques institucionals i socials. Es percep com a incompatible amb l'objectivitat i la recerca de la veritat. Però la humanitat no és incompatible amb la

SARA MORENO

SOCIÒLOGA

justícia, més aviat hi és imprescindible.

És una lluita digna perquè parteix del respecte, el reconeixement i l'autonomia. La dignitat existeix allà on es respecten les persones, es reconeixen els drets i s'exerceix l'autonomia. En qualsevol àmbit de les relacions socials, sense respecte,

sense reconeixement de drets i sense autonomia no hi ha dignitat. Sovint es parla molt de la dignitat però s'exerceix poc. No és possible defensar els propis drets sense reconèixer els dels altres. Contra les múltiples formes de corporativisme, la dignitat ha de ser un deure.

És una lluita valenta perquè qüestiona una hegemonia institucional en què policia, justícia, política i periodisme són, directament o indirectament, còmplices.

No ho fa des de la demagògia que es desprèn quan es generalitza, sinó des de la profunda decepció, indignació i impotència que genera descobrir els usos i abusos que alguns fan del poder. No ho fa des de la crítica sistemàtica, sinó des de la desprotecció i indefensió que sent davant la manca de garanties institucionals.

Enmig del ressò mediàtic, la veu humana, digna i valenta de la Mariana és una excepció. Per què? La resposta no és fàcil.

Sense pretensió d'exhaustivitat, és possible agrupar les tres qualitats de la veu de la Mariana sota una mateixa idea, aquella que defensa la feminització de la societat. Més enllà dels simplismes i reduccionismes habituals, cal recordar que feminitzar la societat implica valorar aspectes tan imprescindibles per les relacions socials com l'empatia, les emocions, la constància, la sensibilitat i, en definitiva, el respecte cap a la vida humana.

Evidentment, no són qualitats exclusives de les dones, no caldria haver de recordar que hi ha homes més femenins que algunes dones. Però també és evident que la socialització diferencial per raó de gènere explica per què les dones acostumen a acumular més qualitats socialment considerades femenines en comparació amb els homes. I aquesta és una de les raons que, perdoni el lector/a el vincle, explica per què era important la presència de dones en el nou govern de Grècia.

Entre totes les veus que parlen del cas 4-F destaca el so humà, digne i valent de la de Mariana Huidobro, la mare de Rodrigo Lanza

ANTHONY GARNER

Feminitzar la societat implica valorar aspectes tan imprescindibles com l'empatia, les emocions, la constància i la sensibilitat